

Parasha: Tazria

Uncleanness as a Normal Human State

Readings

- Tazria (תזריע | She will conceive)
- Torah: Leviticus 12:1-13:59
- Haftarah: 2 Kings 4:42-5:19
- Gospel: Mark 9:14-50

A special portion for Shabbat HaChodesh is added to the regular reading this Shabbat!

HaChodesh (החדש | The Month)

Haftarah: Ezekiel 45:16-46:18

Thought for the Week:

The mystics believe that God created Adam and Eve completely ritually pure. Man and God dwelt together and enjoyed fellowship. God dwelt among men. Adam and Eve had no need for tabernacle or temple. They had no difficulty drawing near to God or entering into His presence. They had no need for sacrifice. They enjoyed perfect fellowship with God in the presence of God.

Commentary

Leviticus 11 related the laws of clean and unclean animals. Leviticus 12–15 will relate the laws of clean and unclean humans. Apparently, human uncleanness begins at birth: Giving birth to a baby makes a woman ritually unclean. Why? This seems to make no sense at all. Why should a common, human process like having a baby render a woman unclean? Modern Bible readers find the notions of ritual purity and impurity difficult to grasp. The ideas of clean and unclean are completely removed from our Western context. The laws of clean and unclean appear at first to have nothing at all to do with believers or with Yeshua. They seem like relics of ancient superstitions and taboos, embedded in the Old Testament.

As the Torah continues to teach the laws of ritual purity we will realize that the sources of human uncleanness are exceedingly normal and commonplace. Ritual impurity looks like raw mortality—the basic stuff of human life and death. Being ceremonially unclean is a completely normal and human condition from the cradle to the grave. A child is conceived in ritual impurity. Nine months later, when he is born, he contaminates his mother, and she contaminates everything she touches. As the baby boy grows up, he comes into regular contact with the unclean. When he marries and engages in sexual relations, he creates uncleanness. When he dies, he becomes a primary source of uncleanness—

Sidra : Tazria

Onreinheid als normale staat van de mens

Lezingen

- Tazria (תזריע | Zij zal zwanger worden)
- Thora: Leviticus 12:1-13:59
- Haftara: 2 Koningen 4:42-5:19
- Evangelie: Marcus 9:14-50

Een speciaal gedeelte voor Shabbat HaChodesh wordt deze Shabbat aan de reguliere lezing toegevoegd!

HaChodesh (החדש | De Maand)

Haftara: Ezechiël 45:16-46:18

Gedachte voor de week

De mystici geloven dat God Adam en Eva volledig ritueel rein schiep. De mens en God woonden samen en genoten gemeenschap. God woonde onder de mensen. Voor Adam en Eva was een tabernakel of tempel niet nodig. Ze hadden geen moeite met tot God te naderen of in Zijn tegenwoordigheid te komen. Een offer brengen was niet nodig. Ze genoten van een perfecte gemeenschap met God in de aanwezigheid van God.

Commentaar

Leviticus 11 ging over de wetten van reine en onreine dieren. Leviticus 12-15 zal over de wetten van reine en onreine mensen gaan. Blijkbaar begint menselijke onreinheid bij de geboorte: Het baren van een baby maakt een vrouw ritueel onrein. Waarom? Dit lijkt nergens op. Waarom zou een gewoon menselijk proces als het krijgen van een baby een vrouw onrein maken? Hedendaagse Bijbellezers vinden de begrippen rituele reinheid en onreinheid moeilijk om te begrijpen. De ideeën van rein en onrein zijn volledig weg uit onze westerse context. De wetten van rein en onrein lijken op het eerste zicht helemaal niets met gelovigen of met Yeshua te maken te hebben. Ze lijken als overblijfselen van het oude bijgeloof en taboes, in het Oude Testament ingebed.

Aangezien de Torah nog steeds de wetten van rituele reinheid leert zullen we ons realiseren dat de bronnen voor menselijke onreinheid uiterst normaal en alledaags zijn. Rituele onzuiverheid lijkt op sterfelijkheid - de basis dingen van menselijk leven en de dood. Ceremonieel onrein zijn is een heel normale en menselijke toestand van de wieg tot het graf. Een kind wordt verwekt in rituele onreinheid. Negen maanden later, wanneer het geboren wordt, vervuult hij zijn moeder, en zij vervuult alles wat ze aanraakt. Als het jongetje opgroeit, komt hij regelmatig in contact met het onreine. Wanneer hij trouwt en seksuele relaties onderhoudt, creëert hij onreinheid. Als hij sterft, wordt hij een primaire bron van onreinheid – een vader

a father of fathers of impurity. The house he died in becomes unclean. Those who enter the house become unclean. Those who wash him for burial become unclean. Those who bury him become unclean. From birth to death, he emerged from impurity and created impurity. Even the impurity associated with biblical leprosy is not outside of the scope of normal human reality. We are mortal. Our bodies contract disease and infection. From the moment of birth, our fleshly existence is in a headlong tumble toward the grave and decay.

Uncleanness is not sin; it merely emerges from human mortality, but mortality was the result of sin. If being in a state of ritual impurity is neither a sinful nor a spiritual condition, then why is it a problem? Actually, it poses no problem until we attempt to come into contact with the manifest presence of God in His dwelling place on earth. It becomes a problem only when man and God want to have fellowship and communion within the Sanctuary.

In order to come near to God, the man must be ceremonially clean because God is pure. Ritual impurity is the mortal essence that excludes man from the presence of the divine. If ritual impurity is best defined as the mortal condition, then its obvious antithesis is immortality. Ceremonial purity must represent immortality. Ritual impurity acts like a type of spiritual residue left by contact with mortality, therefore, it cannot be allowed to taint the Sanctuary. The laws of the Sanctuary shun all forms of decay and corruption. The resinous cedar woods resist rot and decay. The priests prepare all the bread offerings unleavened to avoid corruption and spoiling. They burn the leftover sacrificial meats with fire before they can begin to putrefy.

God is immortal. No uncleanness abides in Him. He is absolute purity. Therefore, a man who seeks to draw near to God selects a ritually clean animal to represent him before the Almighty. The Torah gives the man purification rituals to prepare him for entering the Sanctuary. If a person carried his uncleanness into the Tabernacle, he might defile the altar or the Sanctuary and, in the process, defile the holy place, making it unfit for God to inhabit.

Before a man can attain Eden again or the heavenly Sanctuary, some sort of purification will be necessary. The mortal will have to be transformed to the immortal. The impure will need to become pure.

van vaders van onzuiverheid. Het huis waarin hij stierf wordt onrein. Degenen die in het huis komen, worden onrein. Zij die hem wassen voor de begrafenis worden onrein. Degenen die hem begraven worden onrein. Van geboorte tot dood, kwam hij uit onreinheid en creëerde hij onreinheid. Zelfs de onreinheid geassocieerd met Bijbelse lepra valt niet buiten het kader van normale menselijke werkelijkheid. Wij zijn sterfelijk. Onze lichamen lopen ziekte en infectie op. Vanaf de geboorte is ons vleeselijke bestaan een voort tuimelen naar graf en verval.

Onreinheid is geen zonde maar komt enkel voort uit de menselijke sterfelijkheid, en de sterfte was het gevolg van de zonde. Als in een staat van rituele onreinheid zijn noch een zondige noch een geestelijke toestand is, waarom is het dan een probleem? Eigenlijk is het geen probleem totdat we in contact met de manifeste aanwezigheid van God in Zijn woning op aarde proberen te komen. Het wordt alleen een probleem wanneer de mens en God binnen het Heiligdom kameraadschap gemeenschap willen hebben.

Om tot God te naderen, moet de mens ceremonieel rein zijn omdat God puur is.

Rituele onreinheid is het sterfelijk wezen dat de mens uitsluit van de aanwezigheid van het goddelijke. Als rituele onreinheid best gedefinieerd wordt als de sterfelijke toestand, dan is de tegenstelling duidelijk onsterfelijkheid. Ceremoniële zuiverheid moet onsterfelijkheid vertegenwoordigen. Rituele onreinheid werkt als een soort geestelijk residu dat achterblijft na contact met de dood; daarom kan het niet worden toegestaan om het Heiligdom te bezoeden. De wetten van het Heiligdom mijden alle vormen van verval en bederf. De harsachtige cederbossen weerstaan rotting en verval. De priesters bereiden al de broodgaven ongezuurd om bezoedeling en bederf te voorkomen. Ze verbranden het overgebleven offervlees met vuur voordat het kan beginnen te rotten.

God is onsterfelijk. In Hem is geen onreinheid. Hij is absolute zuiverheid. Daarom kiest een mens die tot God probeert te naderen een ritueel rein dier om hem voor de Almachtige te vervangen. De Tora geeft de mens zuiveringsrituelen om hem voor te bereiden voor het binnengaan in het Heiligdom. Als iemand zijn onreinheid in de Tabernakel meedroeg, zou hij het altaar of het Heiligdom verontreinigen en door dat gedrag de heilige plaats verontreinigen, waardoor zij voor God ongeschikt werd om te bewonen.

Voordat een mens weer tot Eden of het hemelse Heiligdom kan komen, zal een of andere vorm van zuivering noodzakelijk zijn. Het sterfelijke moet naar de onsterfelijke worden omgezet. De onreine moet rein worden.